

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/334/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115232219
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115232219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. XXX, F. X. H., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Dušan Chlapík s.r.o., Sládkovičova 13, Žilina, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, Bratislava, o zaplatenie 1.070,56 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom zo dňa 4.11.2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 1.070,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.070,56 Eur od 25.08.2015 až do zaplatenia, ako aj trovy konania všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok odôvodnil tým, že nároku sa domáha podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 zákona, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Nárok na náhradu škody žalobca uplatňuje v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) a § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorých ustanovení štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Nárok odôvodnil tým, že uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ Čadca, OO PZ Kysucké Nové Mesto č.j. ČVS:ORP-1270/KM-CA-2012 zo dňa 22.10.2012 bolo na základe trestného oznámenia E. B., v zmysle § 199 ods. 1/ Tr.por. začaté trestné stíhanie poškodeného a súčasne bolo v zmysle § 206 ods. 1/ Tr.por. voči poškodenému vznesené obvinenie pre prečin Ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/ Tr.zák. a pre prečin Výtržníctvo podľa § 364 ods. 1/, písm. a) Tr.zák., proti ktorému podal obvinený v zákonnej lehote dňa 04.11.2012 sťažnosť z dôvodu, že uznesenie považoval za nezákonné a vydané predčasne. Sťažnosť obvineného prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina Uznesením č. j. 4Pv 332/12 -5 zo dňa 12.12.2012 podľa § 193 ods. 1/ písm. c) Tr. por. zamietla ako nie dôvodnú.

Dňa 20.06.2013 prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina pod č. j. 4Pv 332/12 -17 podala podľa § 234 ods. 1/ Tr. por. na poškodeného (obvineného) obžalobu pre vyššie uvedený prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/Tr.zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1/ písm. a) Tr. zákona. Okresný súd v Žiline po vykonanom dokazovaní, obžalovaného Z. H., nar. XX.XX.XXXX v O., trvalé bytom X. XXX, okr. F. X. H. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, pre skutok uvedený v obžalobe Okresnej prokuratúry v Žiline č. j. 4Pv 332/12 -17 zo dňa 19.06.2013, pretože tento skutok nie je trestným činom. Proti citovanému rozsudku podal poškodený v trestnom konaní Jaroslav Žák dňa 17.12.2014 odvolanie, ktoré odvolací Krajský súd v Žiline Uznesením č. k. 1 To/3/2015 -248 zo dňa 20.01.2015 podľa § 316 ods. 1/ Tr. por. zamietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Zdôraznil, že vzhľadom na závažnosť obvinenia a s tým súvisiace zachovanie práv žalobcu ako obvineného, žalobca splnomocnil k obhajobe a vykonávaniu úkonov obhajoby v trestnom konaní advokáta JUDr. Ing. Martina Chlapíka, advokáta a konateľa, Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík, s. r. o. so sídlom v Žiline, Sládkovičova 13, IČO: 47 253 339. Trestným konaním žalobcovi vznikla ujma spočívajúca v nákladoch za obhajobu, keďže žalobca za vykonané úkony obhajoby zaplatil zvolenému obhajcovi sumu 1.070,56 Eur.

Žalovaného požiadal o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., podaním zo dňa 30.03.2015. Žalovaný v liste z 25.08.2015 oznámil, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odmietol ako nedôvodnú, keďže k oslobodeniu žalobcu došlo až na hlavnom pojednávaní súdu pri kontradiktórnom procese, pričom konanie žalobcu malo znaky priestupku, avšak na priestupkové konanie vec nebola odstúpená z dôvodu premičania. So stanoviskom žalovaného sa nestotožnil a vyjadril k nemu nesúhlas s poukazom na ustálenú právnu prax z rozhodovania súdov SR ako aj judikatúru Najvyššieho súdu SR. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo/15/2009 uverejneného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. 57/2010 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. I Cdo 53/93.

Preto podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. žalobca je nútený domáhať sa svojho nároku súdnou cestou a to z dôvodu, že žalovaný nárok na náhradu škody dobrovoľne neuspokojil. Keďže žalovaný je v omeškaní so splatením peňažného dlhu, podľa § 517 Obč. zák. popri istine navrhujeme zaviazat' žalovaného aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.070,56 Eur, s poukazom na § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. od 25.08.2015 (deň oznámenia žalovaného o odmietnutí nároku) až do zaplatenia, ako aj trovy konania.

Žalovaný vo vyjadrení namietal nárok s poukazom na predchádzajúce vyjadrenie ako aj nešpecifikovanie nesprávneho úradného postupu, od ktorého by žalobca odvodzoval svoj nárok. Zároveň namietal zastupovanie Slovenskej republiky v zmysle § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z.z.

Doplňujúcim podaním na výzvu súdu žalobca uviedol, že si uplatňuje nároky z úkonov v prípravnom konaní pred OR PZ Čadca OO PZ Kysucké Nové Mesto pod ČVS: ORP-1270/KM-CA-2012 a v súdnom konaní Okresný súd Žilina sp. zn. 28T/113/2013, v ktorých bol žalobca obvinený a obžalovaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.

K výpočtu nárokov uviedol, že podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb, „Pri obhajobe v trestnom konaní je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu.“ Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a § 364 ods. 1 Tr. zák., za uvedené prečiny ublíženia na zdraví a výtržníctva v prípade dokázania viny hrozil navrhovateľovi trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov - 3 roky.

Podľa § 1 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb, „Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.“

Podľa vyjadrenia Štatistického úradu Slovenskej republiky bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR v I. polroku 2012 784 Eur z čoho vyplýva, že výpočtový základ na rok 2013 zodpovedal sume 784 Eur a základná sadzba tarifnej odmeny v predmetnej veci tak predstavovala podľa uvedeného § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. 655/2004 Z. z. sumu 65,08 Eur (1/12 zo 784 Eur).

Podľa § 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb účinného od 01.07.2013, Výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda

zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

Podľa vyjadrenia Štatistického úradu Slovenskej republiky bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR v I. polroku 2010 721,40 Eur z čoho vyplýva, že výpočtový základ na rok 2014 zodpovedal sume 721,40 Eur a základná sadzba tarifnej odmeny v predmetnej veci tak predstavovala podľa uvedeného § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. 655/2004 Z. z. sumu 60,11 Eur (1/12 zo 721,40 Eur).

Úkony v prípravnom konaní vymedzil:

1/ 08.01.2013 prevzatie, príprava obhajoby vrátane preštudovania spisu dňa 10.01.2013 na OO PZ KNM a prvej porady s klientom /§ 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

2/ 05.02.2013 účasť na výsluchu obv. Z. na OO PZ KNM /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

3/ 11.03.2013 účasť na výsluchu svedkov A. F., M. J., P. F. na OO PZ KNM /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

4/ 03.04.2013 účasť na výsluchu svedkov na OO PZ KNM: pošk. Žák 8.40 - 10.20 hod.. P. 10.35 - 10.55 hod., čistý čas trvania úkonov 2 hod. 15 min. /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 130,16 Eur

5/ 19.04.2013 účasť na výsluchu svedka L. H. a preštudovaní vyšetrovacieho spisu na OO PZ KNM /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

6/ 03.04.2013 účasť na výsluchu svedkov a preštudovaní vyšetř. spisu na OO PZ KNM: H. B. st. 9.30 - 10.15 hod., H. B. ml. 10.20 - 10.50 hod., F.

B. 10.55 - 11.25. preštudovanie spisu 11.30 - 12.00 hod., čistý čas trvania úkonov 2 hod. 30 min. /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 130,16 Eur

v ktorých klient bol oboznámený s podstatou obvinenia, jeho procesnými právami, postupom vo vyšetrovaní, spôsobom vedenia výsluchov, ďalej boli vykonávané jednotlivé dôkazy a to výsluchy obvineného a svedkov, na záver sa uskutočnilo záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu v ktorom obhajca navrhoval podľa vykonaného dokazovania trestné stíhanie zastaviť, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl., t. j. 65,08 Eur

Úkony v súdom konaní vymedzil:

7/ 29.04.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

8/ 24.06.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

9/ 21.10.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

10/ 04.12.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

v súdom konaní súd vykonal celkove 4 hlavné pojednávania, na ktorých sa vykonávalo dokazovanie výsluchom obvineného a svedkov, prečítaním listinných dôkazov, prednesom záverečných rečí a následným vyhlásením oslobodzujúceho rozsudku zo strany súdu

Hotové výdavky určil ako režijný paušál: 6 x 7,81 Eur. 4 x 8,04 Eur /§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 79,02 Eur

cestovné: Žilina - Kysucké Nové Mesto - Žilina, dňa 10.01.2013, 05.02.2013, 11.03.2013, 03.04.2013, 19.04.2013, 29.05.2013, 180 km, použité osobné mot. vozidlo AUDI Q7 EČV: ZA XXX FA, spotreba 11,1 l/100 km, cena nafty 1,390 Eur/l, náhrada za km 0,183 Eur, 11,1 / 100 x 180 x 1,390 + 180 x 0,183 / § 15 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ t.j. 60,71 Eur

strata času: cesta Žilina -- Kysucké Nové Mesto - Žilina dňa 10.01.2013. 05.02.2013, 11.03.2013, 03.04.2013, 19.04.2013, 29.05.2013, čas trvania jednej jednosmernej cesty 15 min. /§ 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z./1, j. 12 x 13,01 Eur 156,12 Eur

DPH 20 % za úkon pod por. č. 10 vrátane režijného paušálu 68,15 Eur bez DPH, DPH 20 % 13,63 Eur DPH (obhajca platcom DPH od 12.11.2014) 13,63 Eur

Celkové vyčíslenie trov obhajoby žalobcu uplatnil v sume 1.070,56 Eur.

Vo veci samej súd nariadil pojednávanie.

Žalobca na pojednávaní zotrval na podanom návrhu. Opätovne poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 14.10.2015, sp. zn. 8Cdo/289/2014, ktoré rozhodnutie bolo uverejnené v zierke stanovísk NS a súdov

SR č. 1/2016 pod č. 6, kde NS zaujal jednoznačné a záväzné stanovisko: „ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a podal v trestnej veci obžalobu, príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 Z.z. je od 1.1.2013 GP SR. Na prípadnú zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihladne v takomto konaní súd z úradnej povinnosti“. Chcem poukázať na to, že v zmysle tohto stanoviska NS pasívne vecne legitimovaným je v tomto prípade v zmysle § 4 ods. 1 písm. f/ cit. zák. GP. Za nezákonné rozhodnutie navrhovateľ označuje podanie obžaloby z toho dôvodu, že prokurátor si osvojil závery nezákonného rozhodnutia vyšetrovateľa a podal na základe neho obžalobu.

Odporca uviedol, že predpokladom práva na náhradu škody v zmysle zákona 514/2003 Z. z. je vo všeobecnosti existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Takéto nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup od ktorého by odvodzoval navrhovateľ svoj nárok v žalobe vôbec nešpecifikoval. V žalobe popisuje jednotlivé rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní a súdu a rozhodnutie NS SR. V návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uvádza navrhovateľ na strane dva ako titul od ktorého odvodzuje svoj nárok - obžalobu. Obžaloba však nie je rozhodnutie. Uplatniť si možno nárok len z titulu, ktorý bol aj predbežne prerokovaný s príslušným orgánom verejnej moci. V prípade akceptovania žaloby a ustálenia iného titulu by bola popretá zákonná podmienka, ktorou je potreba predbežného prerokovania nároku, pretože v súdnom konaní nárok na náhradu škody by bol priznaný nárok z iného titulu než bol predbežne prerokovaný orgánom verejnej moci. Je preto potrebné rešpektovať prísne formálny charakter uplatňovania nároku v zmysle zák. 514/2003 Z. z. a povinnosti účastníka konania správne si uplatňovať svoj nárok na náhradu škody, označiť relevantné skutočnosti a predkladať o svojich tvrdeniach dôkazy. Prísne formálny postup v zmysle zákon. 514/2003 Z. z. je taký, že v danej veci došlo k prerokovaniu predbežnému prerokovaniu nároku z titulu podanej obžaloby od ktorej si odvodzuje žalobca nárok aj na pojednávaní.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Čadca ČVS ORP-1270/KM-CA-2012 zo dňa 22.10.2012 bolo zmysle ust. § 199 ods. 1 Tr. por. bolo začaté trestné stíhanie a súčasne v zmysle ust. § 206 ods. 1 Tr. por. začaté stíhanie osoby Z. H., t.j. navrhovateľa pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ tr. zák. z dôvodu, že v čase asi o 22:30 h dňa 21.9.2012 na hlavnej stanici pri autobusovej zástavke č. 6 ČSA v KNM verbálne a fyzicky napadol svojho suseda E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX, a to tým spôsobom, že začal z lavičky pred zástavkou č. 2 po E. B. vykrikovať, že ho zbije, lebo napadol jeho matku a následne keď chcel E. B. po otvorení dverí autobusu nastúpiť, tak ho napadol z boku a to tak, že ho obidvoma rukami zovretými v päste udieral do hlavy z bočnej ľavej strany hlavy za uchom potom ho udieral aj spredu, pričom mu rozbil vrchnú peru z vnútornej strany, pritom mu vypadla krabica s holubom z rúk na zem, preto sa zohol zdvihnúť túto krabicu, začal ho Z. H. kopať nohami, nevedel uviesť ktorou nohou ho kopal, ale kopol niekoľkokrát do hrudníka, kopol ho aj z boku do ľavej strany rebier a následne ho kopol do zadnej strany chrbta, ktorý má tri krát operovaný, pričom mu spôsobil zlomeninu deviateho rebra a prasknutie desiateho rebra s predpokladanou dobou liečenia 21 dní.

Dňa 4.11.2012 obvinený podal sťažnosť proti uzneseniu, ktoré považoval za nezákonné a vydané predčasne, nakoľko bol dňa 22.9.2012 podať oznámenie o fyzickom a verbálnom napadnutí predchádzajúci večer, t.j. 21.9.2012 vo večerných hodinách pred odchodom posledného autobusu z autobusovej stanice v KNM do obce X. E. B., ktorý ho mal verbálne napádať, nadávať do kokotov, hajzlov, a urážať jeho sestru. Po verbálnych útokoch ho už pri nastupovaní do autobusu zrazu nečakane ho zovretou pästou napadol a udrel do oblasti krku. On sa aktívne bránil a raz zasiahol účastníka do oblasti tváre. V tom ako útok zbadali jeho kamaráti, ktorí boli na odchode vrátili sa k nemu späť a títo ho boli aj odprevadiť domov. Namietal, že uznesenie bolo voči nemu vznesené policajtkou, ktorá prijala aj jeho podnet.

Uznesením OP Žilina 4Pv 332/12-5 zo dňa 12.12.2012 bola sťažnosť obvineného zamietnutá ako nedôvodná s konštatovaním, že poverený príslušník PZ neporušil Trestný poriadok, postup dostatočne odôvodňuje aktuálny obsah spisového materiálu a ktorý predstavuje trestné oznámenie, hlásenie úrazu a zápisnica o doplnení trestného oznámenia Z. H. a E. B., pretože doposiaľ zabezpečené dôkazy nasvedčujú k záveru, že skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia sa stal a vykazuje prečiny

ublíženia na zdraví a výtržníctva. K námietke postupu policajta prokurátor uviedol, že sa jedná o dve samostatné veci v rozdielnom postavení, kde obvinený v jednej veci vystupuje ako poškodený z priestupku, ktorá veci bola postúpená a v ďalšom postavení obvineného.

Súd zistil, že dňa 20.6.2013 bola podaná Okresnom prokuratúrou v Žiline obžaloba na obvineného navrhovateľa pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Súd z obsahu skráteného rozsudku OS Žilina vydaného samosudkyňou JUDr. Erikou Bebčákovou zistil, že v konaní 28T/113/2013 bol rozsudkom č.k. 28T/113/2013-240 zo dňa 4.12.2014 navrhovateľ oslobodený spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Prokurátor aj obžalovaný sa vzdali práva podať odvolanie.

Súd ďalej zistil, že uznesením KS Žilina 1To/3/2015-248 zo dňa 20.1.2015 bolo odvolanie poškodeného zamietnuté ako podané neoprávnenou osobou.

Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy obhajoby vo výške 1.070,56 eur. Podľa výdavkového a príjmového dokladu zástupca žalobcu JUDr. Ing. Martin Chlapík s.r.o. prijal od odporcu sumu 1070,56 eur ako trovy obhajoby v konaní 28T/113/2013.

Súd ďalej zistil, že žaloba požiadal podaním zo dňa 30.3.2015 odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. V návrhu uviedol: „Podľa nášho názoru je splnený zákonný predpoklad pre existenciu zodpovednosti štátu za škodu, nakoľko došlo k vzniku ujmy nezákonným rozhodnutím v priebehu trestného konania podaním obžaloby, teda podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je ako orgán konajúci v mene štátu Generálna prokuratúra SR“. Ďalej žalobca uviedol, že povinnosťou prokurátora je z úradnej povinnosti dohliadať na zákonnosť celého prípravného konania v rámci ktorého môže uznesenie vyšetrovateľa o začatí trestného stíhania zrušiť a to aj bez podania sťažnosti. V danej veci prokurátor podal obžalobu, nakoľko bol presvedčený o dôvodnosti a zákonnosti trestného stíhania, o ktorej obžalobe rozhodol OS tak, že obžalovaného poškodeného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Odporca listom zo dňa 25.8.2015 nárok žalobcu uplatnený na základe predbežného prerokovania nároku na náhradu škody odmietol ako nedôvodný s odkazom že oslobodenie klienta spod obžaloby nemá žiadny vplyv na zákonnosť vykonania trestného konania, pretože až kontradiktórnym procesom vykonaným na hlavných pojednávaniach pred okresným súdom bola ustálená vina klienta s tým, že sčasti jeho konanie bolo vyhodnotené ako priestupok proti občianskeho spolunažívaniu, avšak k postúpeniu veci nemohlo dôjsť, lebo od spáchania skutku uplynuli dva roky a sčasti bolo konštatované, že mu nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané spôsobenie ujmy na zdraví poškodeného a v takom rozsahu ako mu kládla obžaloba za vinu.

Vzhľadom na námietku žalovaného súd s poukazom na právne závery Najvyššieho súdu SR v uznesení z 26. septembra 2012 sp. zn. 6 Cdo 149/2011 ako aj závery prijaté Najvyšším súdom SR v rozsudku zo dňa 14.10.2015 č.k. 8Cdo 289/2014 konal ako so zástupcom odporcu s Generálnom prokuratúrou SR podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z.z.. Jednoznačne sa nejednalo o prípad, kde by žalobca tvrdil, že škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru tým, že nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým

bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 6 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa § 6 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo/15/2009 uverejneného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. 57/2010:

Pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov). Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

Zmyslu a účelu § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovedá interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným.

Ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. I Cdo 53/93:

Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa ustanovení § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. (v súčasnosti zák. č. 514/2003 Z. z.) zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám. "

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 15 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Z uvedených ustanovení zákona je zřejmé, že nárok je vymezený len následkom ale aj rozhodujúcou skutočnosťou, ako škoda vznikla, pri nezákonnosti rozhodnutia, vymezením a označeným rozhodnutia. V tomto prípade v samotnom návrhu na predbežné prerokovanie náhrady škody vymedzil a označil žalobca ako podstatu nároku - nezákonné rozhodnutie - podanie obžaloby či prokurátorom podanú obžalobu. Jednoznačne však podľa Trestného poriadku obžaloba nie je rozhodnutím ale len procesným návrhom prokurátora podľa § 234 a nasledovne Trestného poriadku.

V návrhu na predbežné prejednanie veci žalobca dôsledne opísal jednotlivé úkony trestného konania s konštatovaním, že v súvislosti s trestným konaním poškodenému vznikla ujma spočívajúca v nákladoch na zaplatené trovy obhajoby vo výške 1.070,56 Eur ako aj konštatoval, že je splnený predpoklad pre existenciu zodpovednosti štátu za škodu, nakoľko došlo k vzniku ujmy nezákonným rozhodnutím v priebehu trestného konania, podaním obžaloby, teda podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. 514/2003 Z.z. s konajúcim orgánom v mene štátu Generálna prokuratúra SR. Konštatoval povinnosť prokurátora dohliadať na zákonnosť trestného stíhania.

Podľa vyššie citovanej judikatúry je možné za nezákonné rozhodnutie považovať len vznesenie obvinenia a to v prípade, že trestné stíhanie bolo zastavené alebo bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby.

Žalobca vo svojom návrhu či prednese neoznačil za nezákonné rozhodnutie vznesenie obvinenia. Podanie obžaloby by mohlo byť považované len za nezákonný postup a to len v prípade, aby by nebol dôvod na takýto postup ale jej podaním bol porušený zákon.

Z uvedeného dôvodu, pretože podanie obžaloby nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie, ktorým by mohol byť založený dôvod pre vznik škody nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, súd môže prejednať len tú škodu a priznať nároky len zo škody, prejednanej v predbežnom prerokovaní veci, súd žalobu v plnom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že z dôvodu neuplatnenia náhrady trov konania, tento nárok úspešnému žalovanému podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto

samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).